

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/47/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1611010104
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Lehoczký
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2013:1611010104.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudcom Mgr. Miroslavom Lehoczkým, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému R. S. a spol. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.06.2013 v Malackách, takto

rozhodol:

obžalovaní

1. R. S., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom U. N. č. XXX
2. Y. V., nar. XX.XX.XXXX v Y., trvale bytom U. N. č. XXX

sa uznávajú vinnými,
že

obž. R. S. a obž. Y. V.

1. obvinený S. v období začínajúcom 26. júla 2009 a končiacom 27. júla 2009 po tom, ako s vedomím a predchádzajúcim súhlasom poškodeného F. W. vošiel do aj jemu patriaceho rodinného domu nachádzajúceho sa vo U. N. číslo domu XX, doposiaľ presne nezisteným predmetom vypáčil v oblasti zámku kovovú príručnú skrinku nachádzajúcu sa v spálni tohto rodinného domu a z nej následne zobral strelnú zbraň zn. ČZ, vzor 75 Compact, kal. 9 mm, výrobné číslo E XXXX, so zásobníkom a túto mal u seba a ju nosil až do 27. júla 2009, kedy zbraň odovzdal obvinenému V., a tento ju pri sebe nosieval až do 28. júla 2009, a to aj napriek tomu, že táto zbraň je v zmysle ustanovenia § 2 písmeno a), § 5 odsek 1 písmeno a) zákona NR SR číslo 190/2003 Z. z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov zaradená medzi zbrane kategórie B, ktorej držanie a nosenie podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti, pričom ani jeden z obvinených nebol v tom čase držiteľom zbrojného preukazu,

Obž. Y. V.

2. dňa 24.06.2009 v čase okolo 13.45 hod. v priestore za železničnou stanicou v obci U. N. prinútil poškodeného Y. V., aby s ním išiel k drevenej búde, ktorá sa nachádza povedľa vlakovkej stanice a tu za použitia násilia voči poškodenému, pritlačenia k tejto búde a dvoch úderov rukou do oblasti hrudníka, od neho požadoval, aby mu vydal finančnú hotovosť 20,-€, keď mu poškodený povedal, že peniaze mu dať nemôže lebo ich nemá, tak obvinený pod hrozbou bitky, ho nútil, aby uvedenú sumu niekde zohnal, následne obvinený pristúpil k poškodenému a z krku mu rozopol a zobral retiazku z chirurgickej ocele hodnote 33,-€ podľa odborného vyjadrenia,

3. dňa 25.06.2009 v čase asi o 15.00 hod. vo U. N. sa vyhrážal poškodenému Y. V., že bude mať problémy a že ho zbije pokiaľ neuposlúchne jeho požiadavku a nezoženie pre neho sumu 20,-€, pričom mu prisľúbil, že mu jeho retiazku vráti a že už s ním nebude mať žiadne problémy, poškodený poslúchol túto sumu zohnal a odovzdal obvinenému, pričom obvinený uvedenú retiazku poškodenému nevrátil, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 20,- €,

4. čase približne o 14.00 h dňa 27.05.2012 na hlavnej križovatke v obci U. N., pristavil poškodeného R. R., ktorého sa spýtal kam ide a koľko má pri sebe peňazí, následne tohto chytil jednou rukou pod krk a druhou rukou mu z pravého predného vrecka nohavíc zobral bankovku v nominálnej hodnote 10,- €, čím spôsobil poškodenej N. R. škodu vo výške 10,-€,

t e d a

obž. R. S. v bode 1

- bez povolenia sebe zadovážil a držal strelnú zbraň,
- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a takýto čin spáchal vlámaním,

obž. Y. V.

v bode 1

- bez povolenia sebe zadovážil a držal strelnú zbraň

v bode 2

- proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 3

- iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal

v bode 4

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe

č í m s p á c h a l i

obž. R. S. v bode 1

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Obž. Y. V.

v bode 1

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona,

v bode 2

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona

v bode 3

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona

v bode 4

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona

Za to sa

odsudzujú

obž. R. S.

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 39 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obž. Y. V.

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ a § 38 ods. 7, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému a úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 277/2008 zo dňa 02.10.2009, zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky dňa 25.03.2011 pod číslom 2Pv 256/09 obžalobu na R. S. a Y. V. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona a v prípade obž. R. S. v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Konanie sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 47/2011. Dňa 17.02.2012 prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky pod číslom 2Pv 261/09 obžalobu na Y. V. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona. Uznesením sp. zn. 3T 30/2012 zo dňa 29.02.2012 bola táto vec spojená na spoločné konanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 47/2011. Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal na Okresný súd Malacky dňa 05.09.2012 pod číslom 1Pv 430/12 obžalobu na Y. V. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona. Uznesením sp. zn. 1T 108/2012 zo dňa 11.10.2012 bola táto vec spojená na spoločné konanie a rozhodnutie s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 47/2011.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom poškodeného F. W., svedkyne Y. W. - F., svedka Y. Y. a tiež výsluchom obžalovaných R. S. a Y. V., ďalej prečítaním svedeckej výpovede z prípravného konania svedkyne N. R.-T. a svedka T. W. a prečítaním znaleckých posudkov z č.l. 57 - 70. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi, najmä so zápisnicou z ohliadky miesta činu, fotodokumentáciou, úradnými záznamami z č.l. 85-89 a trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 277/2008, správami o povesti a registrom trestom obžalovaných a pripojenými spismi Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 277/2008, OT 18/2010 a OT 65/2012.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný Y. V. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov uvedených v obžalobách č. 2Pv 261/09, 1Pv 430/2012 a 2Pv 256/2009.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného Y. V. súd postupoval podľa § 257 ods. 4 Trestného poriadku a položil obžalovanému otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky odpovedal „áno“.

Súd následne, po kladnom stanovisku prokurátora, rozhodol tak, že prijal vyhlásenie obžalovaného, vyhlásil, že dokazovanie ohľadne priznaných skutkov sa nevykoná a vykoná sa len dokazovanie ohľadne výroku o treste.

Súd prijal vyhlásenie obžalovaného Y. V., nakoľko na podklade výsledkov prípravného konania nemal rozumné pochybnosti o skutkových a právnych záveroch uvedených v obžalobách, pričom súd nezistil ani žiadne také pochybenia obžalôb, ktoré by mu bránili prijať vyhlásenie obžalovaného, a preto uznal obžalovaného vinným skutkovo aj právne v zmysle podaných obžalôb.

Obžalovaný Y. V. vypovedal k skutku uvedeného v bode 1 tohto rozsudku a vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň sedel v bare komunál vo U. N., kde si k nemu sadol obžalovaný S., ktorý mu navrhol, aby išli piť do domu poškodeného W., nakoľko on sa v čase jeho neprítomnosti staral o jeho dom. Po príchode do domu spolu popíjali, pričom po čase obžalovaný S. z inej izby priniesol pištoľ a začal ju nabíjať. Pištoľ aj s nábojmi priniesol v plechovej skrinke, ktorú chcel odomknúť a keď mu to nešlo, tak ju vypáčil šraubovák. V tejto skrinke sa tiež nachádzal odznak kriminálnej polície. Obžalovaný Y. V. ďalej vypovedal, že obžalovaný S. túto zbraň začal nabíjať a priložil mu ju k čelu, pričom sa pýtal, čo spraví, keď ho strelí kvôli N. R., s ktorou chodil pred ním. Obžalovaný uviedol, že mu zbraň zobral a

vybehol z domu a po odchode ho chytil Y. Y., ktorému volal obžalovaný S. a zbraň mu zobral a odovzdal otcovi obžalovaného S.. Obžalovaný V. tiež uviedol, že počul, že S. chodil už dva dni predtým vo U. N. s touto zbraňou a kriminalistickým odznakom. Toto počul v krčme, ale nevie od koho. Obžalovaný V. vypovedal, že túto zbraň zobral, pretože sa zľakol a nerozmýšľal o tom, čo s ňou spraví, asi by ju odovzdal na políciu. V závere svojej výpovede obžalovaný Y. V. oľutoval svoje konanie.

K veci vypovedal aj obžalovaný R. S., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň prišiel do U. N. posledným vlakom z F. o trištvrte na dvanásť v noci a išiel do domu F. W., aby nakrmil psa a prespal u neho. Asi okolo polnoci prišli do domu N. R. a Y. V.. Chvíľu sa rozprávali, nič však nepili. Potom obidvaja odišli preč a on šiel spať. Obžalovaný S. ďalej vypovedal, že neskôr, keď už spal, sa obžalovaný V. vrátil a keď mu otvoril dvere, hneď ho odstrčil a vošiel do spálne, odkiaľ prišiel s plechovou skrinkou a v obývačke ju červeným šraubovákomp vypáčil. Obžalovaný S. uviedol, že on bol celý čas v obývačke a pozeral sa na obžalovaného V., čo robí, nijako mu nebránil, pretože je silnejší. V skrinke sa nachádzala pištoľ, ktorú obžalovaný V. vzal, pričom keď mu hovoril, aby ju vrátil, tak ho odstrčil a vybehol z domu. Obžalovaný S. potom uviedol, že zatelefonoval Y. Y., ktorý je príbuzný s obžalovaným V. a býva vedľa neho, aby s tým spravil poriadok. Obžalovaný ďalej vypovedal, že nevedel, že poškodený W. má v dome zbraň a plechovú skrinku si v dome nikdy nevyšimol. Tiež nevedel uviesť odkiaľ obžalovaný V. vedel o zbrani, uviedol, že Y. V. chodieval spolu s N. R. do domu W., nakoľko N. R. sa priatelila s pani W.. Tiež uviedol, že s N. R. chodil pred obžalovaným V., ale nehneval sa za to na neho, nakoľko on s ňou začal chodiť až po dlhšom čase ako sa rozišli.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný V., ktorý uviedol, že nie je pravda, že obžalovaný S. prišiel do U. N. vlakom. Tvrdil, že sa spolu stretli v bare odkiaľ išli spolu do domu W., kde sedeli v kuchyni a pili víno, keď potom obžalovaný S. priniesol plechovú skrinku, ktorú potom, čo sa mu nepodarila odomknúť, vypáčil šraubovákomp, pričom nevie odkiaľ mal tento šraubovákomp.

Obžalovaný S. zotrval na svojej výpovedi a tvrdil, že do U. N. prišiel v noci vlakom z F. a s obžalovaným V. sa nestretol v bare.

Na otázku prokurátora obžalovaný S. odpovedal, že nevie ako sa trezor dostal späť do skrine, keď odchádzal, ležal v obývačke na zemi.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal poškodený F. W., ktorý uviedol, že pracuje na kamiónoch a v tom čase sa rozvádza s manželkou, ktorá sa odsťahovala z domu. V čase keď bol na služobnej ceste požiadal obžalovaného S., ktorého dobre poznal, nakoľko u neho pracoval brigádnicky a pomáhal sa mu stráž o psa, aby sa mu v čase jeho neprítomnosti postaral o dom a o psa, nakoľko v minulosti ho už trikrát vykradli. Dal mu preto kľúč a dovolil mu v dome aj prespávať. Poškodený vypovedal, že obžalovaný S. mal v minulosti často kľúče od jeho domu, nikdy mu nič nezmizlo. Poškodený tiež uviedol, že obžalovaný S. nevedel o tom, že má v dome zbraň, ktorú mal uloženú v prenosnom trezore, ktorý mal v skrini v spálni. V tomto trezore boli okrem zbrane náboje, pasy, žiadny odznak kriminálnej polície tam nebol. Poškodený vo svojej výpovedi uviedol, že o krádeži sa dozvedel tak, že obžalovaný S. mu telefonoval, pričom si už nepamätá, čo presne mu povedal. Toto uviedol vo svojej výpovedi na políciu. Ďalej uviedol, že toto následne zatelefonoval svojej manželke, aby sa išla do domu pozrieť a riešila to, kým nepríde domov. Neskôr mu manželka telefonovala a povedala, že mu bola ukradnutá zbraň, a že to ohlásila na políciu. Poškodený vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že trezor mal vzadu v skrini za vecami a nebol viditeľný. Tiež povedal, že N. R. pozná, občas chodievala za jeho ženou.

Súd na návrh prokurátora nariadil čítanie svedeckej výpovede poškodeného z prípravného konania. Poškodený v tejto výpovedi vypovedal podstatne zhodne ako na hlavnom pojednávaní, uviedol však, že náboje boli vedľa trezoru v krabíčke. Tento rozdiel vo výpovediach poškodený vysvetlil tak, že s odstupom času si už podrobnosti nepamätá, a teda je možné, že náboje boli vedľa trezoru a nie v ňom.

Na hlavnom pojednávaní vypovedala svedkyňa Y. W. - F., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že o vykradnutí sa dozvedela z telefonátu od svojho manžela. Po príchode do domu videla, rozhádzané veci v obývačke a spálni, kde bola rozhádzaná celá skriňa. V skrini videla vypáčený prenosný trezor, z ktorého chýbala zbraň, zásobník a náboje. Ihneď volala políciu a potom išla domov k S., kde sa rozprávala s jeho otcom, ktorý jej povedal, že zbraň mu má za chvíľu priniesť Y. Y.. Túto zbraň potom odovzdala na políciu. Svedkyňa uviedla, že R. jej povedala, že videla u nich doma S. a iného muža, ktorého prezývajú V..

Okrem zbrane im z domu nič nezmizlo. Svedkyňa tiež uviedla, že si nemyslí, že zbraň zobral obžalovaný S., nakoľko už predtým u nich býval často, občas u nich aj prespával a aj pracoval a nikdy im nič nezmizlo. Svedkyňa tiež vypovedala, že od obžalovaného S. vedela, že v ten večer zvonil u nich doma Y. prezývaný V. a keď mu S. otvoril dvere, tak ho odstrčil, vošiel do spálne, kde vypáčil trezor a zobral z neho zbraň. Tiež jej povedal, že sa mu Y. vyhrážal šraubovák, ale nespomenul, že by ho zranil. Svedkyňa uviedla, že s R. sa zoznámila prostredníctvom S., ktorý s ňou v tom čase chodil, a aj potom ako sa rozišli, zostala sa s R. priateľiť. Tiež si spomína, že raz bola u nich R. aj spolu s obžalovaným V., ale celý čas sa zdržovali len v kuchyni.

Svedok T. W. ako nevlastný otec obžalovaného S. odmietol vypovedať, a z toho dôvodu súd nariadil čítanie jeho svedeckej výpovede z prípravného konania. V prípravnom konaní svedok uviedol, že dňa 28.07.2009 asi o 20.00 hod. prišiel k nemu domov Y. Y. a hovoril mu, že čo zase ten jeho syn vyvádza, že mu volal a povedal, že nejaký Y. V. z U. N. mu zobral zbraň, ktorá patrí p. W., a že ho žiadal, aby mu túto zbraň zobral a odovzdal jemu alebo otcovi. Z toho dôvodu sa ho Y. pýtal, či mu môže túto zbraň doniesť. Svedok uviedol, že s týmto súhlasil. Následne na to, telefonoval svojmu synovi R. S. a pýtal sa ho, čo to má znamenať, ten mu povedal, že mu to potom doma vysvetlí, a aby zbraň odovzdal na políciu. Asi za päť minút prišla pani W. a pýtala sa, či má tú strelnú zbraň u seba, na čo jej on povedal, že áno. Potom spolu počkali na privolanú policajnú hliadku. Svedok uviedol, že túto zbraň dobrovoľne odovzdal polícii. K svojej výpovedi ešte dodal, že pán W. mal k jeho synovi dôveru, dal mu kľúče od svojho domu, aby sa mu staral o psa a kvety.

Svedok Y. Y. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s odstupom času si pamätá, že obžalovaný S. mu telefonoval a povedal, mu že obžalovaný V. prišiel za ním na byt, na ktorý dával pozor, robil mu tam zle a zobral mu pištoľ a nejaké ďalšie veci. Následne ho požiadal, aby mu túto zbraň zobral, čo aj urobil. Potom odniesol zbraň otcovi obžalovaného S.. Svedok si už nepamätá, či zbraň bola nabitá a ani ďalšie podrobnosti si už nepamätá. Uviedol, že obžalovaný V. mu povedal, že zbraň zobral S., ale presne odkiaľ ju zobral, nevie. Svedok tiež vypovedal, že obžalovaný V. je jeho švager a porobil už veľa zlých vecí, veľa ľudí sa neho sťažuje a jeho rodičia si sním už nevedia rady. Svedok tiež zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, kde uviedol, že už predtým stretol obidvoch obžalovaných a u S. videl za pásom pištoľ, nevie však uviesť, či išlo o tú istú zbraň. Tiež mu vtedy obžalovaný S. povedal, že zbraň vráti do domu nejakého priateľa z F., ktorý býva blízko Q. dvora. Potom na druhý deň mu volal, že mu zbraň zobral V..

Na hlavnom pojednávaní súd nariadil čítanie svedeckej výpovede N. R. z prípravného konania. Svedkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že W. pozná a chodíva k nim domov častejšie. Svedkyňa vedela, o tom, že obžalovaný S. má kľúče od domu, aby sa staral o psa, nakoľko poškodený W. nebol dlhšie doma a jeho žena v tom čase žila v F.. Vtedy bola v dome iba raz, a to spolu s obžalovaným V.. Všetci traja boli celý čas len v obývačke a rozprávali sa. Svedkyňa uviedla, že potom odišla spolu s obžalovaným V. preč. Či sa tam potom neskôr obžalovaný vrátil nevedela uviesť. Svedkyňa tiež vo svojej výpovedi uviedla, že o tom, že W. majú zbraň nevedela, vedela len, že majú trezor, ale nevedela kde.

Obžalovaný S. sa vyjadril, že je pravda, že svedkyňa R. nevedela o zbrani, o tejto nevedel nikto, ani on. Uviedol tiež, že nevie akú zbraň mohol u neho vidieť svedok Y..

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal znalecké posudky, ktoré boli nariadené v prípravnom konaní. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ č. PPZ-6613/KEU-BA-EXP-2009 vyplýva, že predložená zbraň je samonabíjacou pištoľou českej výroby zn. CZ Mod.75 Compact, kal. 9 mm Luger, výrobného čísla E XXXX, so zásobníkom. Táto zbraň v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive je zbraňou podľa § 2 písm. a/ tohto zákona a ide o zbraň kategórie B, ktorá podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti. Zbraň je strelby schopná. Ďalej bolo znaleckým posudzovaním zistené, že na tejto zbrani boli po skúmaní zviditeľnené daktyloskopické stopy, ktoré však následnou metódou vizuálneho skúmania boli vyhodnotené ako neupotrebitelné na skúmanie, z dôvodu nedostatočného počtu identifikačných markantov potrebných pre individuálnu identifikáciu, a preto boli z ďalšieho skúmania vyradené. Na znalecké skúmanie bolo predložené aj tričko, ktoré sa našlo v dome poškodeného a bolo zistené, že patrí obžalovanému V. a predmetná zbraň. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že z krvavej škvry na tričku a zo steru na zásobníku pištole sa podarilo izolovať DNA, pričom sa zistilo, že profil DNA na tričku je zhodný s profilom

DNA porovnávacej vzorky označenej ako Y. V. XX.XX.XXXX, V. N. č. XXX. Analýza izolovanej DNA zo steru z pištole nebola úspešná.

Súd sa na hlavnom pojednávaní oboznámil aj so zápisnicou z ohliadky miesta činu, z ktorej má za preukázané, že prenosný trezor, v ktorom bývala uložená zbraň sa nachádzal v skrini v spálni a bol vypáčený.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, vo svojej výpovedi tvrdil, že zbraň z plechovej skrinke zobral obžalovaný V., ktorý s ňou následne odišiel z domu. Obžalovaný je predovšetkým usvedčený výpoveďou obžalovaného V., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že zbraň z plechovej skrinke zobral obžalovaný S., pričom túto skrinku otvoril tak, že ju vypáčil šraubovák. Súd vyhodnotil výpoveď obžalovaného S. ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Súd poukazuje predovšetkým na rozpory vo výpovedi obžalovaného S. so zisteným skutočným stavom ohliadkou miesta činu. Obžalovaný S. vo svojej výpovedi tvrdil, že obžalovaný V. otvoril plechovú skrinku v obývačke domu a keď z domu odchádzal, táto skrinka zostala v obývačke na zemi. Pri ohliadke domu však bolo zistené, že prenosný trezor, v ktorom bola zbraň uložená sa nachádza v spálni v skrini. Tento rozpor nevedel obžalovaný S. vysvetliť. Z výpovede svedka Y. má súd za preukázané, že obžalovaný S. nosil zbraň aj pred večerom dňa 27.07.2009, kedy podľa výpovede obžalovaného S., mal obžalovaný V. túto zbraň zobrať z uzamknutej skrinke. Z týchto dôkazov možno logicky vyvodiť, že obžalovaný S. prenosný trezor vypáčil a zbraň zobral ešte pred večerom dňa 27.07.2013.

Obžalovaný S., rovnako aj poškodený W. a svedkyňa W. uviedli, že o zbrani nikto nevedel. Zo svedeckej výpovede svedkyne W. vyplýva, že obžalovaný V. bol v ich dome iba raz spolu s N. R., pričom celý čas sa zdržovali v kuchyni, a N. R., tiež o zbrani nevedela, preto nie je možné predpokladať, že by obžalovaný V. vedel o zbrani ako aj o presnom mieste, kde sa v dome nachádza. Z tohto dôvodu súd neuveril obrane obžalovaného, že obžalovaný V. v noci dňa 28.07.2009 prišiel do domu poškodeného, ihneď vošiel do spálne, otvoril skriňu a vybral z nej plechovú skrinku, ktorú následne vypáčil a vybral z nej zbraň. Poškodený W. ako aj svedkyňa W. zhodne vo svojich výpovediach uviedli, že plechová skrinka v ktorej bola uložená zbraň nebola viditeľná, bola uložená vzadu v skrini za vecami. Z týchto výpovedí jednoznačne vyplýva, že osoba, ktorá skrinku zobrala, musela vedieť kde sa nachádza, alebo aspoň musela vedieť, že sa nachádza niekde v dome. Z výpovede obžalovaného S. a ostatných svedkov má súd za preukázané, že obžalovaný S. často chodieval do domu W., často tam zostával aj sám a prespával u nich. Je teda zrejmé, že obžalovaný mal možnosť a príležitosť nájsť túto skrinku a zobrať z nej zbraň. Poškodený W. i svedkyňa W. síce vo svojich výpovediach udávali, že o obžalovaný S. o zbrani nevedel, túto časť ich výpovedí, však súd vyhodnotil ako nevierohodnú a účelovú, nakoľko je zrejmé, že išlo o blízkych priateľov, a týmito svojimi výpoveďami sa snažili kryť správanie obžalovaného S. a zabrániť tak jeho odsúdeniu. Súd vychádzal z logického predpokladu, že nakoľko išlo o dlhodobých blízkych priateľov a obžalovaný S. sa pomerne často nachádzal v dome W., je nanajvýš pravdepodobné, že sa mu niekedy zmienili, že v ich dome sa nachádza strelná zbraň. Naproti tomu obžalovaný V. sa nemal od koho dozvedieť o tejto zbrani a tiež ani nemal príležitosť túto zbraň v dome hľadať.

Aj napriek nedostatku priamych dôkazov, súd usúdil, že nepriame dôkazy sú dostačujúce na preukázanie viny obžalovanému a logicky vedú k jednoznačnému záveru, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v tomto rozhodnutí. Súd má za preukázané, že obžalovaný S. násilím otvoril plechovú skrinku, v ktorej sa nachádzala strelná zbraň, bližšie popísaná vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorá patrila poškodenému F. W., pričom podľa znaleckého posudku, táto zbraň v zmysle platných právnych predpisov podlieha povolovaciemu konaniu a obžalovaný S. nemá platné oprávnenie na držanie takejto zbrane. Týmto svojím konaním obžalovaný S. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona v súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Subjektívnu stránku konania obžalovaného súd vyhodnotil ako priamy úmysel v zmysle ustanovenia § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný chcel porušiť zákonom chránený záujem, keď si prisvojil cudziu vec a tento čin spáchal vlámaním, keď násilím otvoril skrinku, v ktorej sa zbraň nachádzala. Rovnako aj v prípade trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami konal obžalovaný v priamom úmysle, nakoľko vedel, že nie držiteľom zbrojného preukazu a aj napriek tomu túto zbraň zobral a nosil ju u seba.

Podľa § 294 ods. Trestného zákona, kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

O osobe obžalovaného S. súd zistil, že bol doposiaľ dva krát súdne trestaný. Naposledy bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Malacky pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, sp. zn. 1T/44/2009 zo dňa 09.03.2009, právoplatným dňom 27.03.2009, pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu v trvaní dva roky. Obžalovaný bol taktiež uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustil dňa 06.03.2010.

Obžalovaný bol uznaný vinným zo spáchania viac trestných činov, a preto mu bol uložený úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súd teda postupoval v zmysle tohto ustanovenia a obžalovanému S. ukladal trest podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko tento trestný čin je najprísnejšie trestný.

Súd u obžalovaného našiel jednu priťažujúcu okolnosť - spáchal viac trestných činov, pričom mu nebola priznaná žiadna poľahčujúca. Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami je v rozmedzí tri roky až osem rokov. Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona sa teda dolná hranica zvyšuje na štyri roky a osem mesiacov.

Pri úvahách o výške trestu súd prihliadol najmä na okolnosti prípadu, a predovšetkým na to, že obžalovaný S. mal pri sebe strelnú zbraň pomerne krátku dobu.. Vzhľadom k tomu, ako aj k osobe obžalovaného súd usúdil, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre obžalovaného S. neprímerane prísne, uložil mu trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom, a to vo výmere tri roky.

Súd uložil obžalovanému S. nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia podľa trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 44/2009 zo dňa 09.03.2009, právoplatného dňa 27.03.2009.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

O osobe obžalovaného V. súd zistil, že bol doposiaľ štyri krát súdne trestaný, pričom jeden krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný sa tiež dopustil dvoch priestupkoch na úseku dopravy.

Súd uznal obžalovaného V. vinným zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. Trestného zákona, na skutkovom základe uvedeného v bode 1 tohto rozsudku, zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedeného v bode 2 tohto rozsudku, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedeného v bode 3 tohto rozsudku a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na skutkovom základe uvedeného v bode 4 tohto rozsudku. Obžalovaný sa k spáchaniu všetkých štyroch skutkov priznal.

Obžalovaný V. bol uznaný vinným zo spáchania viac trestných činov, a preto mu bol uložený úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Zároveň súd zistil, že obžalovaný V. bol trestným rozkazom Okresného

súdu Malacky uznaný vinným zo spáchania pokusu prečinu krádeže podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko obžalovaný sa žalovaných skutkov dopustil predtým ako mu bolo doručený trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 277/2008, súd postupoval podľa ustanovenia § 42 ods.1 Trestného zákona, podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad uloženia úhrnného trestu. Súd postupoval v zmysle tohto ustanovenia a obžalovanému uložil súhrnný trest.

V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení súd obžalovanému V. ukladal trest podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko tento trestný čin je najprísnejšie trestný a trestná sadzba za tento trestný čin je v rozsahu tri roky až osem rokov. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T 277/2008 zo dňa 02.10.2009, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Súd u obžalovaného našiel dve priťažujúce okolnosti - spáchanie viac trestných činov a predchádzajúce odsúdenia a zároveň mu priznal jednu poľahčujúcu okolnosť - k spáchaniu trestných činov sa priznal a svoje konanie oľutoval. Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Nakoľko však jeden zo spáchaných trestných činov je zločinom, súd postupoval podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v spojení s nálezom Ústavného súdu SR č. z 28.11.2012, sp. zn. PL.ÚS 106/2011 a použil asperačnú zásadu, podľa ktorej ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých je aspoň jeden zločinom spáchaný dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody o jednu tretinu.

Súd pri ukladaní trestu usúdil, že použitie obidvoch ustanovení o sprísnení trestu (podľa § 38 ods. 4 a § 41 ods. 2 Trestného), by bolo vzhľadom na okolnosti a následky trestných činov pre obžalovaného neprimerane prísne, preto postupoval podľa ustanovenia § 38 ods. 7 Trestného zákona podľa ktorého, ustanovenia ods. 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Súd teda pri ukladaní trestu použil len asperačnú zásadu podľa ktorej sa horná hranica trestnej sadzby zvýšila z ôsmich rokov na 10 rokov a osem mesiacov.

Súd po zvážení okolností trestných činov, ich následkov ako aj osoby obžalovaného uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Na výkon uloženého trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Malacky.